

تألیف سیاست و سینما

طالبی: حفاظت اطلاعات کمکم کرد

■ برنامه هفت فرصتی بود که ابوالقاسم طالبی به عنوان کارگردان «فلاده‌های طلا» درباره میزان همکاری احمدی‌نژاد و دیگر نهادهای برای ساخت این فیلم صحبت کند. او با بیان اینکه این فیلم مورد ظلم واقع شده بر این نکته بافشاری کرد که این فیلم را بی‌طرفانه و بدون هیچ کمکی از نهادهای دولتی ساخته است.این گفت‌وگو بیشتر درباره حواشی ساخت آن بود تا ساختار فیلم. ابوالقاسم طالبی در برنامه هفت گفت نهادهای امنیتی و سیاسی کشور در ساخت این فیلم کمک‌های زیادی به او کردند.این فیلم با چراغ‌های روشن در سینمای رسانه به نمایش درآمد.او که به همراه محمدرضا شسربی‌نیا بازیگر این فیلم در بخشی از برنامه هفت شرکت کرده بود، با اشاره به روند ساختی این فیلم از خارج کردن این فیلم از مسابقه سینمای ایران گله کرد و گفت: «این فیلم ارزش‌های زیادی داشت و می‌توانست در رقابت شرکت کند اما به دلایلی که مشخص نیست از روند مسابقه خارج شد.»کنته‌ای که طالبی به آن اشاره نکرد این بود که تهیه‌کننده این فیلم محمد خزاعی دبیر سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر است و همین شرکت این فیلم در بخش مسابقه را فارغ از همه حاشیه‌هایش وارد حرف و حدیث‌های زیادی می‌کرد. طالبی در این برنامه با بیان اینکه در ساخت این فیلم نهادهای امنیتی کمک‌های زیادی به او کردند، گفت: «من یک جلسه با رئیس جمهور ملاقات داشتم و درباره ساخت این فیلم با او صحبت کردم.فيلم هم مستند بر همه اتفاقاتی است که در این مدت رخ داده است. تمام فیلم‌هایی را که نهادهای مختلف از حوادث بعد از انتخابات داشتند، دیدم. حتی فیلم موبایل‌هایی را که وزارت اطلاعات گرفته بود در اختیار من گذاشتند.»

طالبی البته از مشکلاتی که در سر راه ساخت فلاده‌های طلا داشت گفت: مشکلاتی که از جنس مشکلات سایر فیلمسازان نبود. مثلا یکی از مشکلات او همکاری نکردن برخی از بخش‌ها با او بود: «من دستور ویژه داشتم تا درباره این فیلم از همه پایگاه‌ها بسیج بازدید کنم اما به پایگاه بسیج خیابان آزادی و بهپودی که مراجعه کردم، گفتند که باید از حفاظت اطلاعات دستور بگیرم. من از این پایگاه می‌خواستم بدانم که چه کس نخستین سنگ را پرتاب کرده بود. اما با اینکه نامه از بالا داشتم که هر نوع همکاری را با من داشته باشند اما باز هم اطلاعات را ندادند و مجبور شدم به حفاظت اطلاعات سیاه مراجعه کنم.»

سجادپور: فیلم توقیفی نداریم

اما نکته مطرح دیگری که این روزها در بین اهالی سینماست این است که آیا فیلم‌های جشنواره به راحتی می‌توانند اکران شوند یا خیر؟ این موضوعی است که سینماگران مدام از خود می‌پرسند. ابتدا قرار بود همه فیلم‌های جشنواره پروانه نمایش موقت داشته باشند ولی بعدتر در میانه جشنواره سجادپور چنین گفت: «چند فیلمی که با موضوع خیانت ساخته شده با پروانه نمایش موقت در جشنواره به نمایش درآمده است تا ما بازخورد اهالی رسانه، کارشناسان و مخاطبان را ببینیم و در مورد ارائه پروانه نمایش عمومی فیلم‌ها نظر قطعی بدهیم. ممکن است برخی از فیلم‌ها با این مضامین با اصلاحات مواجه شوند تا بتوانند پروانه نمایش عمومی را کسب کنند.»

اما با پایان جشنواره، مدیرکل نظارت و ارزشیابی مطرح کرد: «از بین فیلم‌های نمایش داده‌شده در جشنواره، ۱۷ فیلم پروانه نمایش موقت دارند. از بین این ۱۷ فیلم، ۱۲ فیلم صرفا به دلیل آماده نبودن کپی کامل نسخه فیلم‌ها، پروانه نمایش موقت گرفتند و برای اکران عمومی مشکلی ندارند.»

وی در ادامه افزود: «اما درخصوص پنج فیلم دیگر باید بگویم اعضای صدور پروانه نمایش، برای اکران عمومی این فیلم‌ها قانع نشده‌اند و این پنج فیلم صرفا به جهت اینکه شناس حضور در جشنواره را از دست ندهند و مورد ارزیابی سینماگران و صاحب‌نظران قرار بگیرند، اکران شدند.»
اسامی این پنج فیلم به‌صورت رسمی هنوز اعلام نشده است. مدیرکل اداره نظارت و ارزشیابی در گفت‌وگو با فارس اضافه کرد: «حاشیای فیلم‌های مذکور در جشنواره به هیچ‌وجه به معنای اکران عمومی آنها نیست.این حرف به‌این معناست که این فیلم‌ها شاید در اکران عمومی دستخوش تغییر و اصلاحات مجدد شوند. اگر بخواهیم درصدبیندنی کنیم ۹۵ درصد فیلم‌ها پروانه نمایش دایم را برای اکران عمومی می‌گیرند، البته پنج‌درصد دیگر را نیز ما توقیفی نمی‌دانیم اما یکی، دو فیلم به اصلاحات بیشتری نیاز دارند؛ به‌ویژه اینکه این فیلم‌ها در اعمال اصلاحات بدقولی کردند و صرفا بسا پاندرمیانی دبیر جشنواره و به‌دلیل به‌هم‌نخوردن جدول نمایش، به جشنواره آمندند.»

دور ایران

■ نخستین دوسالانه دیوان‌نگاری و گرافیک محیطی در سه بخش مسابقه و نمایشگاه آثار طراحی دیواره نگاره و گرافیک محیطی، پژوهشی و همایش علمی و نمایشگاه تجهیزات، مواد و مصالح در نیمه اسفند برگزار می‌شود.
■ انستیتوفرهنگی کردستان به‌مناسبت درگذشت دکتر ابراهیم یونسوی بیانیهای منتشر کردند و در آن درگذشت این مترجم و نویسنده ایرانی کرد را تسلیت گفتند. در این بیانیه آمده است: «یونسوی انسان آزاده و روشنفکری که عمر پربرکتش را وقف خدمت به فرهنگ و ادب این مملکت کرد و در برابر سالیان مفید عمرش، به ترجمه و تدوین کتاب‌های پسر محتوا اهتمام ورزید تا در کنار محمد قاضی به عنوان سرآمد مترجمان بزرگ ایران کردستان را معنای دوباره بخشد.»

روشنفکران به تماشای «پذیرایی ساده» می‌نشینند

شوق: چهارمین فیلم سینمایی مانی حقیقی گام اول خود را به پلندی برداشته و آماده است تا در برابر روشنفکران و فیلم‌بین‌های حرفه‌ای به نمایش درآید.این فیلم تنهانماینده از ایران در بخش فروم شصت‌ودومین دوره جشنواره برلین است. همان بخشی که اولین فیلم‌های کارگردانان مطرح و متفاوت کنونی همچون مایک لی، بلاتار، وونگ کاروای و در آن به نمایش درآمدند. مانی حقیقی درباره حضور در این دوره جشنواره برلین می‌گوید: «در سال ۲۰۰۶ با فیلم «کارگران مشغول کارند» در این بخش شرکت کرده بودم که تجربه متفاوتی است. کسانی که ببینند این فیلم‌ها هستند سینمادوستان پروپاقرصی‌اند که تمام آثار متفاوت و تجربی را دنبال می‌کنند.» وی درباره تأثیر حضور فیلم «کارگران مشغول کارند» در بخش فروم می‌گوید: «این اتفاق

پرده سی‌امین جشنواره تئاتر پایین آمد

فرزانه ابراهیمزاده

از پدرش این جایزه را گرفت. البته داوود رشیدی این جایزه را به شوخی به ستاره پسیانی نداد و گفت: «خودم شخصا این جایزه را به آتیلا می‌دهم. چون ممکن است تو این جایزه را به او ندهی.»
هیات داوران در این بخش جایزه ویژه خود را به مبلغ چهار هزار دلار به نمایش «فصر مه‌آلود» از کشور ژاپن اهدا کرد. در بخش بین‌الملل اما با وجود حضور محمد چرمشیر به عنوان نویسنده ریچارد سوم جایزه سه‌هزاردلاری نویسندگی به حمیدرضا آذرنگ برای نگارش نمایشنامه «لو لیتور در دو لیتر صلح» اهدا شد. اما ریچارد سوم جایزه ۲۵۰۰ دلاری بازیگر مرد را هم از آن خود کرد و صابر ابر برای بازی در این نمایش آن را دریافت کرد.
بازیگر زن در بخش بین‌الملل در این بخش به ناتالی منتا برای نمایش «بپست هزرار فرسنگ زیر دریا» از ایتالیا رسید. جایزه بازیگری تئاتر ایران در بخش مردان را حمیدرضا آذرنگ برای بازی در نمایش «خون رقصه» گرفت. در بخش بازیگری زنان هیات داوران از گیتی قاسمی برای نمایش «خون رقصه» و نسیم ادبی دیگر بازیگر این نمایش تقدیر کرد و جایزه خود را به ثریا شیرزادی برای نمایش «مرگ کسب و کار من است» از کرمانشاه اهدا کردند.
سلما رفیعی برای متن نمایشنامه «به مراسم مرگ داداش خوش آمدید» جایزه بهترین نمایشنامه‌نویس را گرفت. اما بخش برحرف و حدیث تئاتر ایران بخش کارگردانی بود که چهره‌هایی چون

(blames and flames) به کارگردانی محمدرضا فراد و «کنفرانس پرندگان» (conference of birds) ساخته آذین فیض‌آبادی و کاری مشترک از ایران، آلمان و آمریکا که

موضوع آن پرداختن به جلسات دادگاه یک فیلمساز است، به عنوان دیگر فیلم‌های با موضوع ایران در جشنواره امسال فیلم برلین معرفی شده است.

تقدیرها

البته هر چقدر برندگان این دوران از میان چهره‌های شناخته‌شده نبودند چهره‌های تقدیری امسال چهره‌هایی بودند که بهترین سال‌های زندگی‌شان را در کنار تئاتر بودند و آثار درخشانی را در تئاتر ایران به یادگار گذاشتند. اسماعیل خلیج کارگردان و نویسنده نام‌آشنای تئاتر است که نسل‌های قبلی از او «گلدونه خانم» را به یاد دارند. یکی دیگر از این چهره‌ها جمشید مشایخی بود که نامش به تاریخ تئاتر ایران گره خورده است. شیرین بزرگمهر پژوهشگر تئاتر و احمد جولایی چهره‌های دیگری بودند که در این مراسم از آنها تجلیل شد. لوح تقدیر جمشید مشایخی را خسرو حکیم‌ابط (مدرس و نمایشنامه‌نویس پیشکسوت) اهدا کرد. او در وصف مشایخی گفت: «این بازیگر بزرگ، دل سوخته ندارد، بلکه یک خرمن آتش عشق سوززان نسبت به تئاتر دارد که امیدوارم سال‌های سال همچنان گرمایش صحنه هنرهای نمایشی کشور باشد.» جمشید مشایخی هم در سخنانی کوتاه با یادآوری

سال ۱۳۵۹ که مدیریت اداره تئاتر را بر عهده داشته است، از سال‌های جنگ یاد کرد و گفت: «زمانی که به ایران حمله شد خدمت‌گزار هنرمندان تئاتر بودم و وقتی از آنها سوال کردم که آیا حاضرید به جبهه بروید و برای رزمندگان نمایش اجرا کنیم همه جواب مثبت دادند و گفتند حاضریم، من نیز نامه‌ای مبنی بر این جواب هنرمندان به مسوولان نوشتم ولی هیچ جوابی از آنها نشنیدم.»

آلبوم جدید کلهر

آلبوم موسیقی «تنها نخواهم ماند» اثر جدید کیهان کلهر از سوی موسسه فرهنگی هنری «قطعه تعریف» منتشر خواهد شد. این آلبوم موسیقی شامل دوازده پداه شاه‌کمان و سنتور به در مایه‌های بیات اصفهان و افشاری است و هشت قطعه را شامل می‌شود.

«آدم‌ها» نقد می‌شود

داستان‌های کتاب «آدم‌ها» نوشته احمد غلامی در غیاب ادبیات شخصیت‌محور منتشر شد. نقد و بررسی کتاب «آدم‌ها» شششنبه ۲۵ بهمن، از سری نشست‌های ادبی محمدرضا گودرزی، نویسنده و منتقد، در کتابخانه میثاق واقع در خیابان آیت‌الله‌کاشانی انتهایی مهران با حضور نویسنده و منتقدان برگزار می‌شود.

وینتی هیوستون در گذشت

«وینتی هیوستون»، بازیگر فیلم بادبازگرد در ۴۸سالگی صبح روز شنبه در هتل هیلتون آمریکا به دلایل ناعلمومی با زندگی وداع کرد. مهم‌ترین اثر سینمایی این بازیگر و خواننده سپاهبوست آمریکایی، فیلم بادبازگر است. پلیس کالیفرنیا هنوز هیچ گزارشی مبنی بر دلایل مرگ این بازیگر را ارائه نکرده است.

لیلا حاتمی و علی مصفا در «پله آخر»

لیلا حاتمی در جشنواره سی‌ام با دو فیلم نازنجی‌پوش و پله آخر حضور داشت. وی همچنین طراحی صحنه و لباس پله آخر را برعهده داشته است. او در گفت‌وگو با کافه سینما درباره حضور در فیلم پله آخر می‌گوید: من از موقعی که سناریو نوشته و به ساخت نزدیک شد در جریان بودم که سناریو را خواندم و قرار نبود طراحی صحنه و لباس فیلم را انجام بدهیم و فقط قرار بود بازی کنم اما چون فیلمی بود که خدومان تهیه می‌کردیم برای صرفه‌جویی بیشتر این کار را بر عهده گرفتم. حاتمی درباره حضور در فیلم نازنجی‌پوش هم گفت: «از نظرم من داریوش مهرجویی نسبت به سال ۷۶ و لیلا هیچ فرقی نکرده و همین قدر سر صحنه برای من بازی کردن تازگی دارد. به عنوان یک بازیگر لحظاتی هست که به کار من حیات می‌دهد و احساس می‌کنم که کاری دارم می‌کنم که از آن لذت می‌برم و این همان چیزی است که اسنش بازیگری است.»لیلا حاتمی در ادامه درباره دوره جدید فیلمسازی داریوش مهرجویی می‌گوید: «همه این را می‌گویند من با خود فکر کردم و به نظر من این دوران مهرجویی مثل پوشیدن یک لباس ساده‌تر است و مهرجویی در این مرحله است. به معنای گذراندن یک

دیشب مراسم اهدای جوایز بفتا ۲۰۱۲ در سالن اپرای

سلطنتی انگلستان برگزار شد؛ مراسمی که موفقیت در آن راه را برای «صفر فرهادی» و برگزیده شدن در اسکار باال می‌برد. جایزه بفتا که به‌عنوان معادل اسکار در انگلستان شناخته و مهم‌ترین اتفاق سینمایی در انگلیس محسوب می‌شود دو هفته قبل از برگزاری جوایز اسکار برندگان خود را اعلام می‌کند. هرچند قبل از شروع مراسم از طرف نشریات مطرح شده بود که فیلم جدایی نادر از سیمین بالاترین بحث را برای کسب بهترین فیلم خارجی‌زبان دارد. اصغر فرهادی که اکنون جزو داوران جشنواره برلین است برای حضور در این مراسم به صورت کوتاه به لندن سفر می‌کند و پس از پایان آن بلافاصله به برلین بازخواهد گشت. رقیبای این فیلم ایرانی، فیلم‌های «پوستی که در آن زندگی می‌کنم» ساخته پدرو المادوار (اسپانیا)، «پینا» ساخته ویم وندرس (آلمان)، «آتش‌افروزی» ساخته «دنیس ویلنیو» (کانادا) به‌همراه فیلم «پوتیتچه» (فرانسوا اژروئن» از فرانسه دیگر نامزدهای فیلم خارجی جوایز بفتا ۲۰۱۲ هستند.

در این دوره بفتا سه فیلم دیگر از کارگردانیی که متولد ایران هستند اما به دیگر کشورها سفر کرده‌اند نیز حضور دارند. حضور در بین نامزدهای اسکار موفقیت بزرگی

کارلوس سانورا فیلمساز کلاسیک سینمای اسپانیا خود را آماده کارگردانی فیلم تازه خود «دایاس ۳۳۳» می‌کند که حال و هوایی شرح حال‌گونه دارد و درباره نقاشی کلاسیک پیکاسو است. خط اصلی قصه درباره دورانی است که این نقاش معروف در حال خلق تابلوی شاهکار خود «رونیکا» بود و با یک مشکل بزرگ روحی و روانی روبه‌رو شد. این تابلوی معروف اختصاص به ویرانی شهر اسپانیایی باسک در سال ۱۹۳۷ به دست نیروهای ارتش هیتلری (در دوران جنگ داخلی اسپانیا) دارد. ویرانی شهر هزمان با بحران روحی پیکاسو و اختلاف وی با نامزدش دورا بار بود که تأثیر خود را بر زندگی حرفه‌ای این نقاش گذاشت.

این روزها در سینمای ایران پیدا کردن یک فیلم خوب و دیدن آن کار سختی شده است. هنوز هم بهترین‌ها متعلق به گذشته‌اند و باید منتظر ماند تا تعدادی از فیلم‌های خوب در سال آینده به نمایش درآیند. در روز چهارشنبه با اکران فیلم «چیزهایی هست که نمی‌دانی»، ساخته فردین صاحب‌الزمانی در ۹ سینما یک فرصت خوب پیش می‌آید. این فیلم درباره علی راننده آژانس است که از درگیر شدن با هر ماجرای دوری می‌کند. سیما، همکلاس قدیمی هنوز تلاش می‌کند دوستی سال‌های دور را زنده کند و او را از انزوا درآورد.

دوشنبه ۲۴ بهمن ۱۳۹۰

هفت هنر

گفت‌وگو با نویسنده «هوگو کابره»:

فیلم، مکمل کتاب است

■ **گاردین:** فیلمنامه مارتین اسکورسیزی از کتاب «اختراع هوگو کابره» نوشته برایان سلزنیک اقتباس شده است. برایان سلزنیک در آخرین گفت‌وگویش از همکاری با مارتین اسکورسیزی، علاقه مغرطش به هاشورزنی و اینکه چرا همیشه این‌ها بر میز کارش نگه می‌دارد، صحبت کرده است.

اولین سکانس فیلم پس‌کری را نشان می‌دهد که ژاکتی بر تن دارد و سراسر ایستگاه را می‌پیماید. این نسا آغاز فیلمی است که اسکورسیزی بر اساس داستان پرفروش کتاب یعنی اختراع هوگو کابره ساخته است. این کتاب تاکنون بیش از یک میلیون نسخه فروش داشته است. برایان پیشتر گفته بود: «این فیلم هنوز فرصت‌های زیادی در پیش دارد.» قطعا منظور او اسکار است. «تصاویر بر اساس طرح‌های من تهیه شده اما در مقیاس بزرگ‌تر، در حقیقت خیلی بزرگ‌تر، بزرگ‌تر از هر چیزی که می‌توانستم تصور کنم. بر خلاف تمامی فیلم‌هایی که از روی کتاب‌های کودکان ساخته شده است، تصاویر این فیلم بیش از چیزی که تصور می‌کردم، توصیف‌کننده داستان است. در این فیلم نقاشی‌ها حرکت می‌کنند در فضا معلق می‌مانند و معنای سبدهایی پیدا می‌کنند به گونه‌ای که کتاب و فیلم جاداناپذیر هستند و ترکیب‌شان چیزی فراتر از ادبیات معمول کودکان یا سینمای مدرن است.» کتاب توانسته بود موفقیت به دست آورد؛ هرچند فیلم اسکورسیزی باعث شد کتاب بیش از پیش موفق شود. «من به وسیله خطوط سیاه و سفید مداد در ابعاد کوچکی نقاشی می‌کنم ولی تکنیک‌های سبدهای سبدهای کامپیوتری در این عصر تصاویر فوق‌العاده‌ای خلق می‌کنند که در مقایسه با نقاشی‌های من بیشتر مثل ششویی است.» سلزنیک ۴۵ساله در دانشگاه براون طراحی خوانده بود اما زمانی که در کتابفروشی معروف کودکان ایورس مشغول به کار بود به فکر تصویرگری افتاد. بخش اعظم کارهای اولیه‌اش به چاپ بر آمد اما همان‌طوری که برای فیلیپ پالمسن اتفاق افتاد،

اولین رمانش برای او شهرت زیادی بر ارمان آورد. او در سال ۲۰۰۸ برنده جایزه معتبر کالدیکوت (جایزه تصویرگری کتاب) برای هوگو کابره شد. پس از اسکار و اتفاقاتی که در سینما افتاد، به نظر می‌رسد فروش کتاب‌های دیگرش هم بالا رفته است. او درباره تکنیک کاری‌اش می‌گوید: «من غالبا با یک عینک ذره‌بینی در مقیاس کوچکی با مداد لچی کار می‌کنم. بخشی از کاری که من انجام می‌دهم، تن سیاه و سفید فیلم‌های اولیه فرانسه است. این تکنیک در سینمای اولیه وجود داشت و راهی برای دستیابی به سایه روشن است که من دوست دارم. من طراحی را نور را دوست دارم ولی مطمئنا برای خلق نور باید از تاریکی بهره بگیریم. من همیشه سایه روشن می‌زنم. هنوز یک کپی از نقاشی ۱۰سالگی‌ام را که از فرشته لوناردو کشیده‌ام دارم و همه آن نقاشی خط‌خطی شده است. همیشه با خودم فکر می‌می‌کردم که عبور از توتل روی کاغذ چه شکلی خواهد بود. شنیده بودم دیکنز همیشه این‌ها را میز کارش نگه می‌دارد تا به وسیله آن چهره خودش را بنگرد و برای توصیف حرکات صورت شخصیت‌هایش از آن بهره گیرد. من هم یک کپی از اینه در میزم نگه می‌دارم تا به وسیله آن شیار بیشتانی‌ام و حرکات ابرویم را دقیق ببینم. این کار باعث خلق آثار رئالیستی یا کمتر سوررئالیستی است.او در مورد ساعت جادویی می‌گوید: «این ساعت از علاقه من به جادو می‌آید. چیزی که مرا به سمت ساعت کشاند، این بود که همه چیزش ساخت دست است و زمانی‌که به ساعت نگام می‌کنی، جادویی اتفاق می‌افتد که تنها سازنده ساعت از آن مطلع است. اگر ماشین بتواند زندگی را تقلید کند، پس زندگی چیست؟ داستان هوگو درباره انبوه ماشین‌های شکسته است و تعمیر آنها برای یک پسر بچه ۱۲ساله یک هدف است.»

برایان در این گفت‌وگو به جای استفاده از کلمه «نقاشی» یا «نوشتن» هوگو واژه «ساختن» هوگو را به کار می‌برد که به نظر می‌سد هوگو برایش بیش از یک کتاب است. «مردم هر روز بیش از پیش از کامپیوتر استفاده می‌کنند که باعث می‌شود نقش هنرمندان کم‌رنگ شود و من دوست دارم کاری انجام دهم که شما دست هنرمند را در آن ببینید.» در هوگو ما کتابی داریم که مکمل فیلم است. «کنته جالب این است که من در خانواده شاد به دنیا آمدم اما والدین بسیاری از شخصیت‌های داستانی‌ام مرده‌اند یا پتیم‌اند. این کتاب در مورد اهمیت والدین خودتان است کودکی که پدر ندارد هدف زندگی‌اش را تعمیر ساعت می‌گذارد. در حقیقت هوگو موفق می‌شود برای خود والدین بسازد.» او در مورد اسکورسیزی در مصاحبه دیگری گفته است: «اسکورسیزی بهترین است. زمانی که من روی صحنه می‌رفتم، همه افراد نسخه‌ای از کتاب را داشتند و طراح صحنه می‌گفت تمام چیزی را که به تصویر کشیدی، اجرا کردم.»